

بررسی وضعیت بهداشت حرفه‌ای در واحدهای کوچک صنفی شهر سبزوار

محمد طاهری نامقی^۱^۱ مربی، گروه بهداشت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سبزوار

چکیده

سابقه و هدف: در کشور ما حدود ۹۵٪ از کل کارگاهها را واحدهای کوچک زیر ۱۰ نفر کارگر تشکیل می‌دهند که بیش از ۸۰٪ شاغلین را شامل می‌شوند. در این مجموعه حدود ۷۵۰ هزار واحد صنفی تولیدی و خدمات فنی تحت پوشش ۳۵۰۰ اتحادیه صنفی در سطح کشور فعالیت دارند. هدف مطالعه حاضر بررسی وضعیت بهداشت حرفه‌ای این صنوف در شهر سبزوار می‌باشد.

روش بررسی: جهت انجام این مطالعه توصیفی- مقطعی، تعداد ۱۰۰ واحد صنفی به روش نمونه‌برداری طبقه‌ای از بین ۲۰ اتحادیه صنوف تولیدی و خدمات فنی شهر سبزوار در سال ۸۲-۱۳۸۱ انتخاب و با استفاده از ابزار پرسشنامه و مشاهده مستقیم مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته‌ها: به طور متوسط ۳۴/۵٪ کارگاهها دارای تسهیلات بهداشتی نامناسب بوده و از نظر تماس کارگران با عوامل زیان‌آور، ۲۷/۴٪ در معرض سروصدای زیاد، ۲۵/۹٪ دارای تماس پوستی با ترکیبات شیمیایی مضر و ۸۲/۷٪ دارای وضعیت نامناسب ارگونومیک در هنگام کار بودند. از لحاظ ایمنی، ۳۵٪ کارگران در معرض خطر قسمتهای بدون حفاظ دستگاهها قرار داشته و ۷۳/۳٪ از وسایل حفاظت فردی لازم استفاده نمی‌کردند. همچنین حدود ۳۷٪ کارگران در خصوص ضرورت حفاظ گذاری دستگاهها فاقد آگاهی لازم بودند، ۵۴٪ آنها تصور می‌کردند با گذشت زمان، بدن به عوامل مضر محیط کار عادت می‌کند و ۳۱٪ شاغلین بر این باور بودند که بروز حادثه به شانس بستگی دارد. پائین بودن سطح آگاهیهای بهداشتی و ایمنی کارگران با تحصیلات پایین و سن بالا رابطه معنی‌دار داشت.

نتیجه‌گیری: کارگاههای صنفی در مقایسه با صنایع متوسط و بزرگ از نظر تسهیلات بهداشتی، مخاطرات ایمنی و عوامل زیان‌آور محیط کار، شرایط نامناسب‌تری داشته که با توجه به پایین بودن سطح آگاهیهای بهداشتی و ایمنی شاغلین آنها، راهکارهایی نظیر بازنگری و اجرایی نمودن طرح رابطین بهداشتی صنوف، بکارگیری نیروی بهداشت حرفه‌ای تحت عنوان بهداشت یار صنفی و اجرای برنامه‌های آموزشی متناسب برای شاغلین صنفی جهت بهبود وضعیت بهداشت حرفه‌ای این واحدها پیشنهاد می‌گردد.

واژگان کلیدی: واحدهای صنفی، بهداشت حرفه‌ای، آگاهی شاغلین.

مقدمه

درصد و در کشورهای پیشرفته صنعتی نیز ۴۰ تا ۵۰ درصد نیروی فعال جامعه در صنایع یا کارگاههای کوچک اشتغال دارند (۱). گزارشات WHO حاکی از آن است که شاغلین صنایع کوچک بخصوص در کشورهای در حال توسعه با مشکلات بهداشتی و ایمنی بیشتری مواجه هستند. نامناسب بودن محل، نقشه و مصالح ساختمانی کارگاه، عدم وجود تسهیلات بهداشتی، عدم کنترل عوامل زیان آور محیط کار، ساعات کار طولانی، بکارگیری افراد خردسال، عدم پوشش بیمه کارگران و استفاده از ماشینهای مستهلک و غیراستاندارد، شماری از این معضلات می‌باشند. این شاغلین بطور معمول از بهداشت مناسب برخوردار نیستند و همانند سایر مردم

افراد بالغ تقریباً یک سوم از ساعات زندگی خود را در محیطهای کار می‌گذرانند. علیرغم تنوع زیاد در وضعیت شاغلین بخشهای مختلف اقتصادی، طبق برآورد سازمان بین‌المللی کار حدود دو سوم شاغلین جهان در شرایطی مشغول کار هستند که حداقل معیارهای بهداشتی و ایمنی، رعایت نمی‌شود. در کشورهای در حال توسعه ۶۰ تا ۸۵